

forstaa det ærede Medlems Udtalelse som en Henvendelse til den nuværende Regering, om han altsaa med sin Udtalelse vilde sige: Dér kan I høre, hvad Venstre- regeringen gjorde, gæk hen og gør ligesaa.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) anbefalede Forslaget, og vi ved jo ogsaa, at det ærede Medlems Meningsfæller i Folketinget har stemt for det. De gjorde det med den Motivering, at det kunde gavne noget og intet skade. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds anbefalede det foreliggende Forslag, som altsaa er Produktet af den Omsmelting, det har været Genstand for i Folketinget fra radikal Side, anbefalede sit eget Partis Forslag til en velvillig Behandling. Jeg maa sige, at dette er en meget moderat Anbefaling fra radikal Side, og til denne Anbefaling blev jo endog tilføjet en Bemærkning om, at man fra det radikale Venstres Side ikke ret vel kunde tænke sig at fortsætte ad den Vej, som man her slog ind paa, hvis Regeringen vilde opretholde sin nuværende Valutapolitik. Det ærede Medlem spurgte i denne Forbindelse: Er der da et saadant Svælg mellem Folket — som efter hans Mening forlanger Nedskrivning af Kronen — og Folkets Førere eller Folkets saakaldte Repræsentanter? Jeg ved egentlig ikke, om vi Rigsdagsmænd skulde kalde os „saakaldte Repræsentanter“ — det faar nu være —, men hvis man vil tale om Folkets Førere i Forbindelse med Valutapolitikken, saa lyder denne Tale fra det radikale Venstres Side i mine Øren lidt underlig, for vi ved fra et meget anset Medlem af dette Parti, at da Valutaspørgsmaalet skulde afgøres her i Tinget, delte det radikale Venstre sig i fire Dele: to, der stemte for, to, der stemte imod, to, der ikke stemte, og to, der ikke var nærværende; saadan tror jeg nok, det ansatte Medlems Meddelelse om denne Afstemning faldt. Jeg maa, skønt Valutasagen ikke direkte ligger for her, sige, at jeg tror ikke, man gør vort Land nogen Tjeneste ved at nedskrive vor Krone eller ved at tale alt for meget om en saadan Nedskrivning. Jeg tror, det vilde svække vort Lands Anseelse og vort Lands Kredit alt for stærkt i Udlandet, om man foretog et saadant Skridt. Jeg tror ogsaa, det vilde svække vort Lands Realkredit, den, paa hvilken hele vort daglige økonomiske Liv er bygget op, svække den i en saadan Grad, at det vilde blive for dyrekøbt. Naar vi har Haab om at kunne staa den nuværende alvorlige Krise igennem, er det jo netop, fordi vor Realkredit her i Landet hviler paa en saa sund Basis, at der skal meget til for at rokke ved den.

Men naar den Tilføjelse, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds gjorde, den Betingelse, han opstillede for en fortsat Støtte til Regeringen, sammenholdes med de ret interessante Slutningsbemærkninger, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen) fremsatte i Gaar, og som gav Anledning til, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) greb ind i Forhandlingen, synes denne Sag at have givet Anledning til visse Overvejelser, der fører videre og giver den en mere omfattende politisk Betydning, end den i sig selv har. Nu hørte jeg nok i Dag, at den højtærede Erhvervsminister afviste Tanken om Told, men vi ved paa den anden Side, at den højtærede Minister udenfor Rigsdagen har talt dels om Krykker til Industrien, dels om en bevægelig Toldlov, og naar vi nu hører det ærede Medlem, der var Ordfører for Socialdemokratiet her i Salen, tale om, at der maa gøres noget overfor de Dumpingpriser, Udlandets Varer frembyder, siger jeg, at i 1921 og 1922, da den tyske Valuta var lav, kunde man tale om, at det kunde smide sine Varer herind og konkurrere med os paa en unfair Maade, men saaledes ligger Forholdet ikke nu, og selv om det laa saaledes, gik det ærede Medlems Udtalelse jo videre. Den gik ud paa, at hvis vi tillod sligt, vilde vi synke ned til en Stat af 3die eller 4de Rang. Jeg vil hellere sige, at hvis vi skar vor Valuta ned, hvis vi ikke opfyldte de Forpligtelser, vi har saavel overfor Udlandet som overfor Ejerne af danske Statsobligationer, kunde man tale om, at vort Land sank ned til en Stat af 3die eller 4de Rang. Men at anføre dette i Forbindelse med de nuværende Forhold paa det toldpolitiske Omraade, der har muliggjort, at der her i Landet er opvokset en stærk, sund, naturlig dansk Industri, forekommer mig misvisende.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen) anerkendte mig, fordi jeg havde erkendt Betydningen af det Arbejde, der var kommet i Stand mellem Arbejdsgivere og Arbejdere indenfor Kriserådsudvalget. Jeg kvitterer for denne Anerkendelse, men jeg tilføjer, at min Udtalelse havde ikke den Udstrækning og Betydning, som det ærede Medlem vil give den. Min Udtalelse gik kun ud paa, at jeg glædede mig, hver Gang der viste sig Forstaaelse, Velvillie, Forhandlingsvillighed hos Arbejdere og Arbejdsgivere overfor hinanden, og jeg tænkte i denne Forbindelse ikke blot paa den Forstaaelse, der kan være om Dagens Pris, om Lønninger og Fabriksordning og den Slags Ting, men ogsaa paa det rent personlige, alt det, der